

Nieznani, Mo

1. Teraz nie ma powrotu, łąd gdzieś został we mroku,
- Wszystko było, się stało tak jak nic.
Dziś znów woda i wiatry, jutro burza i porty,
- Wszystko było, się stało tak jak nic.

Ref x2.: Może więc dalej ciągnąć za te liny,
Uda się zmienić, cofnąć fal godziny,
Może więc, może więc, dalej ciągnąć,
W końcu udał się nam ten los.

2. Pokład wciąż pod nogami, wiecznie kiwa burtami,
- Wszystko było, się stało tak jak nic.
Dziś znów wachta i nuda, jutro koja i wóda.
- Wszystko było, się stało tak jak nic.

Ref x2 ...

3. Woda z nieba i z ziemi, a my wciąż nie tonimy,
- Wszystko było, się stało tak jak nic.
Dziś znów żagle stawiamy, pewnie coś pożegnamy.
- Wszystko było, się stało tak jak nic.

Ref.
Może więc dalej ciągnąć za te liny,
Uda się zmienić, cofnąć fal godziny,
Może więc, może więc, dalej ciągnąć,
W końcu udał się nam ten los,

Może więc dalej ciągnąć za te liny,
Uda się zmienić, cofnąć fal godziny,
Może więc, może więc, dalej ciągnąć,
W końcu udał się nam ten los,
W końcu udał się nam ten los,
W końcu udał się nam ten los.